

کشف قصه آدم‌ها از دل شهر

ریحانه موسوی | نشست و نمایش پروژه های نسترن فرجادپزشک، عکاس مشه‌دی، با عنوان «نگاه پرسه‌زن» که شامل مجموعه عکس‌هایی با ویژگی‌های متنوع و متفاوت است. در پنجمین شبیه «خانه عکاسی» فرهنگ‌سرای جهاد دانشگاهی مشهد، با حضور حمیدرضا گیلانی فر،کیارنگ علایی و جمعی از اساتید و هنرجویان رشته عکاسی در تالار فردوسی جهاد دانشگاهی مشهد برگزار شد.

نسترن فرجادپزشک ، عکاسی است که خیابان برای او بستر جذاب تولید اثر بوده و در این حوزه بالغ بر ۱۰سال تجربه دارد. آثار او نیز در فستیوال‌ها و رویدادهای مختلف عکاسی دیده شده است. تبدیل دو پروژه بسیار جذاب به فتوبوک از دیگر اقدامات او به شمار می‌رود.

● شروع عکاسی به اصرار یک دوست

نسترن فرجادپزشک، نشست را با این جمله که «همیشه اولین چیزها برای من بسیار ارزشمند است.» شروع کرد و گفت: «۱۰سال پیش به اصرار دوستم برای اولین بار به فرهنگ‌سرای جهاد دانشگاهی مشهد آدمم تا در کلاس عکاسی ثبت‌نام کنم. اولین استادم حمیدرضا گیلانی فر بود که فکر می‌کنم اگر عکاسی را با شخص دیگری به جز او شروع می‌کردم، قطعاً آن را ادامه نمی‌دادم، زیرا فارغ‌التحصیل رشته مهندسی برق در مقطع کارشناسی ارشد هستم و عکاسی از دنیای من بسیار دور بود. استادگیلانی فر امید چندانی به من نداشت، اما در ترم دوم در کلاس‌های کیارنگ علایی ثبت‌نام کردم. در این کلاس فهمیدم که چقدر عکاسی را دوست دارم.

وی با اشاره به اینکه فعالیت‌های عکاسی‌را از ۱۰سال پیش در اینستاگرام پیش‌گرفته است، افزود: دو جشنواره‌ای که برای من نقطه عطف بزرگی به شمار می‌رفت، جشنواره «خانه دوست» و «فیروزه تبریز» بود. در نمایشگاه‌های گروهی زیادی شرکت‌کردم اما اولین نمایشگاه گروهی‌ام «مساحت پنهان» و آخرین آن نیز «ترند» بود. تمام این اتفاقات از سال ۱۳۹۸ قطع شد و من دیگر در هیچ نمایشگاه و جشنواره‌ای شرکت نکردم. از دانشگاه هم بیرون آدمم و مسیر دیگری را در پیش گرفتم. در سال ۲۰۱۳ میلادی که از صبح تا شب در دانشگاه بودم، با یک موبایل «سونی اریکسون» عکاسی می‌کردم. روز داشنجو بود که متوجه شدم علاقه زیادی به عکاسی دارم. آن‌زمان چندگلدان داخل حیاط دانشگاه گذاشته بودند و من سر کلاس بودم، اما از پشت پنجره آرزو می‌کردم تا کلاس‌م تمام شود و بتوانم یک عکس از آن‌ها بگیرم و در اینستاگرام منتشر کنم، زیرا هیچ مدیای دیگری نداشتم. شاید اولین و جدی‌ترین عکسی که در آن‌زمان گرفتم همین بود. بعد از مدتی فهمیدم که عکاسی موبایلی برایم بسیار جالب است؛ شاید اگر یک دوربین خوب داشتم عکاسی موبایلی آنچنان جذابیتی نداشت. اما این کار از همان زمان برایم بسیار جدی شد، دلیل آن هم همراه بودن همیشگی موبایل با من بود. هرچند با دوربین هم برای نمایشگاه عکاسی می‌کردم، اما هم و غم من ارتقای موبایلم به جای ارتقای دوربین بود.

این هنرمند، جرئت امروز خود برای فعالیت با دوربین را، استفاده از موبایل ردگذاشته بیان کرد و گفت: بعد از مدتی متوجه شدم که قبل از آنکه عکاسی کنم، هیچ چیزی نمی‌دیدم و متوجه فصل‌ها نمی‌شدم. متوجه شدم چقدر شهر را دوست دارم. آدم‌ها برایم دوست داشتنی هستند. گم‌شدن در شهر را حس کردم و برای من تبدیل به تنها جایی شده که می‌توانم قصه آدم‌ها را کشف کنم. فکر می‌کنم هرکسی یک شیوه را برای نزدیک شدن به آدم‌ها بلد است، برای من تماس چشمی و لبخندزدن به آن‌ها همیشه جوابگو بود. زمانی با خودم فکر می‌کردم که به جز شهر کجا می‌توانم یک دختر پانزده ساله را پیدا کنم که در حال ازدواج‌کردن است و چه جایی می‌توانم به این فرهنگ نزدیک شوم. بسیاری اوقات با خود فکر می‌کردم تمام چیزهایی که یادگرفته‌ام از شهر است. وی یادآور شد: برای من آدم‌ها کمیت نیستند، بلکه کیفیت دارند. شخصیت داستانی و صدا دارند. گاهی اوقات در خیابان احساس می‌کنم که فقط باید یک زاثر باشم، نگاه کنم، عبور کنم و بعضی وقت‌ها نیز یک کودک بازیگوش باشم.

● انتخاب آثار توسط اینستاگرام و شرکت «اپل»

فرجادپزشک، از اتفاقات بسیار خوبی که در روند کار عکاسی موبایلی و خیابانی در دوران فعالیتش پیش آمده‌گفت: اولین بار در سال ۲۰۱۶ میلادی، اینستاگرام عکس مرا انتخاب کرد و در آن‌زمان یک شعار داشت که «هرکس داستانی دارد، ما به دنبال آشکارشدن آن داستان هستیم.» قطعاً عکس‌های من نیز داستانی داشت و برای آن‌ها جذاب بود که انتخاب می‌شد. در سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۹ میلادی نیز دو عکس دیگر از آثارم انتخاب شد و پس از آن، شعارها و پروتکل‌های اینستاگرام تغییر کرد.

این هنرمند، یکی دیگر از اتفاقات جذابی را که برای عکس‌های موبایلی او رخ داده است، انتخاب آثارش در سال ۲۰۱۷ میلادی توسط شرکت «اپل» بیان کرد و افزود: نکته جالب آن مقایسه روند انتخاب اینستاگرام و اپل بود. اینستاگرام به دنبال روایت بود اما اپل فقط یک سری عکس‌های آیفونیک می‌خواست. این شرکت در سال گذشته چند نمونه از عکس‌هایم را برایم فرستاد و موافقت مرا برای انتخاب آن‌ها خواید. یکی از عکس‌ها تصویر زنی را نشان می‌داد که در مقابل او گل زعفران ریخته بود. اپل به من پیغام داد تا آن زن را پیدا کنم و از او برای انتشار تصویرش رضایت بگیرم و رضایت‌نامه را برای آن‌ها ارسال کنم. من گفتم این عکس پوستری بوده که بر روی زمین افتاده و من نمی‌دانم این زن چه کسی است. این روند برایم بسیار جالب بود. در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۲۲ میلادی نیز دو عکس دیگر مرا انتخاب کردند.

فرجاد پزشک ادامه داد: «اپل» انتهای هر سال ۱۰ عکس برتر را انتخاب و آن‌ها را بایک مبلغ ناچیز خریداری می‌کند. در سال ۲۰۱۷ یکی از عکس‌های

پرسه زنی در شهر و کشف اتفاقات تازه از چیزهایی به ظاهر بی‌اهمیت، یکی از روش‌های فرجاد پزشک برای ثبت عکس‌هایش با موبایل است

عکس: محمد حسن مغازی | شهرآر

وی یکی از نمایشگاه گروهی‌ها که در آن حضور داشته است «ترند» عنوان کرد و درباره آن گفت: این نمایشگاه درباره مصرف‌گرایی بود. دید ما نسبت به این موضوع منفی است، اما من به این نتیجه رسیدم که خیلی بد نیست و گاهی اوقات بسیاری از مشکلاتمان با مصرف‌گرایی حل می‌شود.

● عکاسی از یک مهمانی ویژه

فرجادپزشک در بخش دیگری از صحبت‌هایش به پروژه «شمال، جنوب، شرق و غرب» پرداخت و اظهار داشت: وقتی که از شهر خسته می‌شوم به این پروژه پناه می‌برم که عکاسی این مجموعه در شهرهای مختلف انجام شده است. به عنوان نمونه می‌توانم به آتش‌سوزی جنگل‌ها و گلخانه‌های ایلام اشاره کنم. من در دوران شیوع ویروس کرونا عکاسی نکردم، زیرا مادر بزرگی داشتم که بیماری ربوی داشت و تمام دغدغه من بود. بعد از تیرماه سال ۱۴۰۰ که او را از دست دادم، دیگر هیچ چیز برایم مهم نبود و دوباره شروع به عکاسی‌کردم. به دلیل روحیه حساسی که دارم به آسایشگاه‌ها نمی‌روم و تصاویر جنگ را نیز نمی‌توانم ببینم.

● نگاهی نو به آلبوم‌های عکس خانوادگی

وی در بخش دوم صحبت‌های خود که به آلبوم عکس‌های خانوادگی اختصاص داشت، گفت: آلبوم‌های خانوادگی، بخشی از فعالیت من است که من همیشه از آن‌ها می‌ترسم و هیچ وقت دوست نداشتم‌ام ببینم. حتی در پروژه پایان ترم استادگیلانی فر که یک موضوع درباره آلبوم‌های خانوادگی بود، با اکراه به آن نزدیک شدم و از یک سری پوسترها که پدرم در آلبوم‌هایش داشت، عکاسی کردم. زیرا اصلاً دوست نداشتم به خاطرات گذشته برگردم. تنها عکسی که از آلبوم‌های خانوادگی دارم عکس مادر بزرگم است که بعد از فوت او، آن را بالای سرم نصب کردم و هر روز می‌بینم.

این عکاس ادامه داد: پدر بزرگ من در هفتاد و دوسالگی از دنیا رفت و من یک دایی داشتم که در سال ۱۴۰۱، به هفتاد و دوسالگی می‌رسید. به همین دلیل تصمیم گرفتم به‌سر‌از آلبوم‌های خانوادگی آن‌ها بروم که چیزی در آن پیدا نکردم، زیرا همه اعضای خانواده و فامیل، عکس‌های مربوط به خود را از داخل آن برداشته بودند. من به این فکر افتادم که برای تولد دایی خود یک سری کاغذها، پوسترها و عکس‌های محدودی را که مادر بزرگم نگهداری کرده بود، به شیوه کولاژ درست کنم و به او هدیه دهم که ما حاصل آن به یکی از فتوبوک‌های من تبدیل شد.

سه نمونه از عکس‌های نسترن فرجاد پزشک، که حاصل جست‌وجو و پرسه‌زنی‌های او در شهر است

اجرای نمایش «خماری» در هتل ثامن طربیه

تئاتر «خماری» به نویسندگی صالح علوی‌زاده و کارگردانی رامین معصومیان در روزهای ۲۱، ۲۲ و ۲۳ آذر در سه نوبت ۱۷، ۱۹ و ۲۱ در هتل ثامن شهر طربیه روی صحنه می‌رود. در این نمایش ۵۰ دقیقه‌ای مهیار ساعدی و سیدصدرا سبحانیان بازی می‌کنند.

«ایران خانم» روی صحنه تماشاخانه «بهار»

نمایش «ایران خانم» به نویسندگی و کارگردانی امیررضا سیستانی این روزها ساعت ۱۸:۴۵ در سالن بهار مجموعه تئاتر شهر مشهد روی صحنه می‌رود. در این درام اجتماعی امیرعباس

مسگرانی، مجید سعیدی، علی نوروزیان، ملیکا اتحادی، حنا‌ه قدما‌گی، فرزانه شجاعی، کیانا گوهری، محسن سلطانی، کیمیا حبیبی، ملیکا لقمانی، مهدی تازیکی، مطهره مختاری، علیرضا سیدی، ایران محبتی، ترانه طحانی، نازنین حبیب...زاده، مهرداد فراهانی و اهورا عبد‌الهی به ایفای نقش می‌پردازند.

«عملیات مهندسی» کلید خورد

سریال «عملیات مهندسی» به کارگردانی سروش محمدزاده، تهیه‌کنندگی محمد رضا شفیع‌ی و نویسندگی حسین تراب‌نژاد کلید خورد. داستان این سریال درباره مبارزه با

گروهک تروریستی منافقین در دهه ۶۰ است. یوسف تیموری، مریم سعادت، خیام کاشانی، ساره رشیدی، یاسمن معاوی و... از جمله بازیگرانی هستند که در سریال «عملیات مهندسی» هنرنمایی می‌کنند. این سریال محصول گروه تولیدات حادثه‌ای مرکز سیمافیلیم است که قرار است در پانزده قسمت ساخته شود.

آغاز اکران «شنگول و منگول» از ۳۰ آبان ماه

در آستانه آغاز اکران انیمیشن سینمایی «شنگول و منگول» پوستر رسمی این انیمیشن سینمایی رونمایی شد. به گزارش ایرنا، انیمیشن سینمایی «شنگول و منگول» ساخته کیانوش

و فرزاد دالوند و تهیه‌کنندگی داریوش دالوند و سارا امامی است که در سی و ششمین جشنواره کودکان و نوجوانان اصفهان پروانه زرین بهترین کارگردانی جشنواره را از آن خود کرد. این انیمیشن که با استقبال مخاطبان در جشنواره همراه شده بود از روز چهارشنبه ۳۰ آبان ماه در سینماهای سراسر کشور به اکران عمومی درمی‌آید. فیلم‌نامه این انیمیشن با اقتباسی آزاد از داستان فولکلور «شنگول و منگول» به نویسندگی کیانوش دالوند با مشارکت نویسندگان آمریکایی و کانادایی نوشته شده است.

«شهر خاموش» جایزه بهترین فیلم را دریافت کرد

جایزه بهترین فیلم جشنواره نوستالژیای ایتالیا به فیلم سینمایی «شهر خاموش» رسید. به گزارش خبرگزاری مهر، پنجمین دوره جشنواره نوستالژیا که از تاریخ ۱۵ تا ۱۷ نوامبر (۲۵ تا ۲۷ آبان) در

شهر رم برگزار شد، جایزه بهترین فیلم بلند داستانی خود را به احمد بهرامی برای کارگردانی «شهر خاموش» اهدا کرد. «شهر خاموش» به تهیه‌کنندگی رضا محقق و با حضور باران کوثری، علی باقری، بابک کریمی، بهزاد دورانی، محسن مهری دروی، کریم شراهی و حبیب‌شراهی، تهیه و تولید شده است. این فیلم تاکنون در چند جشنواره بین‌المللی حضور داشته و جایزه بهترین کارگردانی را از جشنواره شب‌های سیاه تالین دریافت‌کرده است. همچنین امسال، یکی از گزینه‌های اصلی هیئت انتخاب فیلم ایران برای مراسم اسکار بوده است.

آغاز یک برنامه جدید موسیقایی از امشب

«با ترانه» برنامه جدید شبکه نسیم سیما که با محوریت موسیقی و گردشگری تولید شده است، از امروز سه‌شنبه، ۲۹ آبان ماه به روی آنتن این شبکه می‌رود. به گزارش ایسنا، برنامه تلفیقی «با ترانه»

با تهیه‌کنندگی و اجرای سامان ارس‌خان، برنامه‌ای مفرح و نشاط‌آور است که با محوریت موسیقی مخاطب‌پسند و معرفی اماکن گردشگری مناطق مختلف کشور تولید شده است. در این برنامه که در شهرهای مختلف و مناطق گردشگری کشور تولید شده، در هر قسمت هنرمند خواننده مهمان، اجرای برنامه خواهد داشت. «با ترانه» سه‌شنبه‌ها، ساعت ۲۲ از طریق شبکه نسیم پخش خواهد شد. این برنامه در روز چهارشنبه در سه نوبت ساعت ۴ بامداد، ۱۰ صبح و ۳:۱۶ بازپخش می‌شود.